

Orsovai Hírlap

TÁRSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl Józsefné könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és lapfőigazgató:
MIHALIK SANDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona   Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „   Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyílttér soronként 30 fillér.

Sisak és hálósipka.

Kétséget nem szenved, hogy társadalmi állapotaink, bármely szempontból bíráljuk is azokat, sok kívánni valót hagynak fenn s nincs a közügyekért fogékonysággal bíró egyetlen egy szív sem, mely hűn ne óhajtana társadalmunk gyökeres regenerációját és egészséges alapokra fektetését.

Ime! midőn egyszerűen kifejezést adunk annak, ki mindenki óhajtana a társadalom újjászervezését, már is megtaláltuk, hogy első sorban mi az oka, hogy nem úgy van, mint kellene. Fő oka az egészségtelen állapotnak: hogy — ritka kivétellel — nem bírunk elég fogékonysággal a közügyek iránt.

A helyett, hogy versenyre keljünk egymással azzal a nemes elhatározással, hogy nem irigykedünk egymásra, mert hisz' az elérendő eredmény nem a személyt, hanem a jó ügyet szolgálja, nem törődünk semmivel s nagybölcsekre visszahúzódnak a jól védett négy fal közé, hol dolgainkba senkinek semmi beleszólása nincs, mert rettegjük a kritikát, melynek utóvégre is minden köztér szereplő egyén ki van téve és amelynek tapasztalat szerint, csakis nevelő hatása lehet.

Igaz, a viszonyok ónsúlylyal nehezdednek mindenkire és az élet nehéz

küzdelmek folytán könnyen elfásulnak a kebelben az altruizmus ideális érteime; a kenyér után való örületes hajszában a nagy többség önzővé lesz s mitsem törődve a közügyekkel egyedül oda irányul minden törekvése, hogy a maga és hozzátartozói anyagi szükségleteit fedezze.

De hát, ha ezen körülmények a többségnél meg is magyarázzák némileg a közönyt a közügyek iránt, kérdjük, hol maradnak azok a kiváltságosok, kiknek az élet bőségesen juttatott s kik állásuknál, tüggelenségükönél, rátermettségükönél fogva egyenesen hivatvák vezérszeretpét játszani s az egyenes, gördülékeny útra terelni a közügyek kátyúba rekedt szekerét?!

A „noblesse oblige“ elvét egyszerűen nincs ki kövesse és inkább eltagadjuk akár a születési, akár a szellemi „noblesse“-t, csak kötelezve ne legyünk általa Igenis ez, és semmi egyéb sem magyarázata annak, hogy közművelődési intézményeink élére kötéllal kell fogni az elnököt és a tisztikart.

Pedig, ha valahol, úgy éppen kis határvárosunkban bőségesen megvannak az előfeltételek, melyek alapján leginkább társadalmi téren maradandó becsű alkotásokat lehetne elérni. Városunk csekély számú lakossága merő intelligens elemekből áll, melyek elvitázhatlanul bírnak az általános műveltség azon

fokával, hogy megállják der-kasan helyüket a részükre szakavatott vezér által netán kiosztott bármely szellemi munkában.

Hiszen itt van, hogy egyelőre másokat ne említsünk, egész gárdája a fiatal hivatalnokoknak. Bizonyára megbecsülhetlen tényező a társadalmi regeneratio nagy munkájában s mit látunk? Azt, hogy az egész nagy gárda semmittevésre van kárhóztatva és a benne rejlő erő felhasználatlanul parlagon hever.

Nézzünk csak körül egyéb, a mi lakosságunkat számra nézve három-négyszeresen túlszárnyaló városokban, hol a papon, kántoron, jegyzőn, tanítón, gyógyszerészen, póstamesteren, no meg adóvégrehajtón kívül alig van még tíz ügynevezett „kaputos ember“. Nos, ott csak hiba, ha előre nem törnek s legalább viszonyaikhoz képest nem haladnak a korral; nálunk, hol a szükséges elem rendelkezésre áll, a közönyt s az ezzel karöltve járó visszamaradás egyenesen — bűn!

Avagy van olyan egyén, ki a fennforgó viszonyokat rendjén valóknak találja?!

Rendjén való talán, hogy a közügyek intézésében éppen azok nem akarnak résztvenni, akiket a közbizalom oda szeretne állítani és éppen azok tartják magukat legtávolabb, kik praedestinálva volnának a mozgalmak élén állani?!

TÁRCA.

Gyónás.

Az „Orsovai Hírlap“ eredeti tárcája.
Irtá: Anoli.

Fehér ágyon, a patyolat vánkoslál fehérebben, lehunyt szemekkel nyugszik az ifjú apáca. Csak ingfodrainak alig észrevehető libbenése mutatja, hogy a mozdulatlan testből még nem költözött ki az élet.

Csendesen, meghatottan, bánatos arc-cal ott ül a szerzetes a beteg ágya mellett s amint kezében tartja a leányka elhidegülő, átlátszó kezét, mintha visszatartani akarná, itt marasztani tovább, sokáig az élők között.

A két gyertyaszál rejtelmes világa mellett még fehérebb a haldokló s a szoba sötét zugában reá leselkedő rémek elől menekülni akarva, görcsösen fogódik a gyóntató atya karjaiba.

Szeretetteljesen, dédelgetve igazgatja vánkosait a jó öreg pap s mintha kezének gyengéd simogatása alatt nyugodtabbá válna a beteg, mély sóhajjal felveti hosszú szempilláit.

Bűnös vagyok, atyám, nagyon bűnös. Oh mily boldog voltam, jó atyám! Tizenhét tavaszt éltem egyetlen, dédelgetett kedvence gyanánt szüleimnek. Mennyire szerettek, mennyire elhalmoztak

jóságuk minden jelével! Apámat a rajongásig szerettem, anyámat imádtam, hisz' annyira körülvevett gondosságával, oly ragyogóvá tette életemet! Csókjával feküdtem, csókjával keltem; boldog együtt-létben folytak napjaink; hisz' annyira szeretettük egymást!

Azután megismertem őt! Ártatlan lelkem bámulatlal csüggött rajta, szomszédunk volt s nap, nap után láthattuk egymást. Délutánonként, mikor a nap már nyugovóra szállt, eléje futottam s szívem gyönyörűséggel repesett a délcég, daliás ifjú felé, ki paripájáról már messziről intette felém csókjait.

Igy telt el három hó, életem legboldogabb időszak.

Esküvőnk ott akartuk megtartani a csendes, tóparti kis kápolnában, távol a világ zajától, a kíváncsiak tömegétől. Így óhajtotta ezt ő. Oh, ha tudtam volna, miért?!

Egy napon barátónőmnél voltam látogatóban és kissé megkéstem. Tudtam, hogy ő már nálunk van és vár reám. Ott szoktunk üldögni kettecskén az árnyas lugásban s bizonyára már ott van ő, s türelmetlenkedik elmaradásom felett.

Úgy üzött, hajtott valami bizonytalan nyugtalanság, egy kimondhatlan rettenetes előérzet. Hirtelen sugallatnak engedve a park végén leugrottam a hintóról s míg a kocsit a kerülő úton előre küldtem, gyermekes pajkossággal keresztülvetve magamat a vasrácsra, futni kezdtem az árnyas park bokroktól rejtett utain.

Vége a kertben vagyok, ott a lugas, ott vár ő neheztelve reám; hízlekedve fogom lecsókolni ajkairól a dorgáló szót s hogy észrevétlenül meglepessem, lassan, halkán közeledtem a folyondárszötte lugashoz.

De mi az? Hangokat hallok; ez az ő hangja, az ő szelíd, hízelkedő hanglejtése, ugyanaz, melyen nekem annyiszor fülembe súgta szerelmes szavait. Szerelmemről beszél, gyorsan, idegesen, meggyőzően most is, de kinck? Lábam gyökeret vernek, szívem dobbanása megáll, félve, izgatottan előrehajolok s reszkető kezekkel választom szét a futó rózsá indáit

— Isten, légy könyörületes! Anyám, az én imádot, istenített anyám ül ott jegyesem karjai között, ajkaik egybeforva egy hosszú, végtelen szerelmes csókban . . .

A világ forgott velem; kezemet szemimre tapasztottam, eltakarva magam elől a rettenetes látványt; futni akartam, nem tudtam, lábam roskadoztak, megtagadták a szolgálatot; kiáltani akartam,

Rendjén való, hogy összes törekvésiink abban esücsosodik ki, hogy a beteges irányban fejlődött jóékonyság oltárán itt-amott egy-egy obolost áldozunk az által, hogy ellátogatunk valamely hangversennyel egybekötött mulatságra, azt is úgy, hogy várva-várjuk a hangversenyt követő részt, melynek kimagasló pontja valamely új táncfigura?!

Rendjén való, hogy culturalis egyleteink — mert mirabile dictu ilyenek is vannak — kellő támogatás hiányában tengődve alig képesek magukról életjelt adni?!

Alig hisszük, hogy bárki is komolyan meg volna elégedve a dolgok ilyen állásával és el nem fogadhatjuk, ama lépten-nyomon felhangzó ellenvetést, hogy hiszen „ilyen kis városban semmitsem lehet tenni“, mert ezt csak a gyenge és kishitű mondhatja, míg aki erőt, bátorságot és képességet érez magában, azt mondja: buzgalommal sokat, erős akaratallal mindent!

A küzdelem a nyilvánosság előtt mindenha acélozza a karokat, százszorosítja a képességeket s csak a négy fal közé vonulás tesz gyengévé és kishitűvé.

Bátorságot, erőt csak a nyílt sísak kölesönöz, föltre húzott hálósípká eltompít és enervál.

— y - y.

Az idealizmus szerepe a társadalmi alakulásokban.

Napjaink ugyanoly jellegét viselik a világfelfordulásnak, mint amilyen képet mutat csaknem minden századforduló.

Ne tulajdonítsuk azonban a már évek óta jelentkező áramlatokat annak, mintha az emberiség ép ez időre tartogatná választékosabb gondolatait és élénkebb indulatait, mint a hogy a jámbor nép husvétra, karácsonyra tartogatja megtakarított garasait.

Ez áramlatok és nagyobb méretű átforgalmódások nem is a századvégek különlegességei, mert láttunk ilyent már

kiszáradt torkom csak egy hörgő hangra volt képes; támoogytam, szédültem, úgy éreztem, hogy szívem megrepedt.

E pillanatban láttam meg atyámat a faszor végén. Gyors léptekkel közeledett. Szűz Máriám, segíts! Ne, ne, ő ne lássa meg azt, ami itt történik. Gyermeki szeretetem erősebb volt mindennél, hangos sikoly tört elő keblemből s mint az üzőtt vad futottam apám felé, kitért karjaiba vetve magamat.

Mikor magamhoz tértem, ágyamban feküdtem. Lábaimnál ült egy apáca, időközönként gondos pillantásokat vetve reám. Gondolkozni kezdtem, nem tudtam, fejem sajgott, erőtlenség, mozdulatlanul feküdtem párnáim között. Napokig tartott ez állapot; orvosok jöttek, mentek; édes apám órákat töltött ágyammal; hallottam, mit beszéltek.

Mondták, hogy most már nem fogok meghalni. Keserű vigasz sajgó szívemnek! Így azután megtudtam, hogy hetekig feküdtem élet és halál között. Anyámat annyira megtörte a bánat, hogy el kellett távolítani mellőlem, jegyesem egy beteg fivérével tartozkodott. Hála a mindenható jó Istennek, jól elrendeztek mindent, szegény apám nem sejtett semmit.

Lassankint felépültem. Hozzászórtam a csendes, gondoskodó apácahoz; megkedveltem szerény, alázatos modorát; megtört lelkemhez annyira illett búskomorsága! Így azután megérlelődött bennem a gondolat, hogy zárdába lépjek. Mit várhattam már én az élettől? Testileg-lelkileg elszakadva azoktól, akiket

a századközépen is, meg máskor is; egész pontos lesz azonban a megállapítás, ha egy-egy generáció kieserülődését tekintjük okul s csak historiai véletlennek kell vennünk, hogy e forduló pontok a századfordulókkal és a század derekával majdnem összeesnek.

Egy-egy nemzedék felesöpörődése és kilépése az élet harcaiba tulajdonképpen csak 25—30 évet vesz igénybe; fölfriessült, a hagyományoktól szabadabb lett és az új nemzedék általános hajlamai szerint kifejeződött világforgásával azonban csak egy teljes emberöltő múltán gyűlik össze annyi világenergia, hogy rendszeren egy egész kontinens egyrangú és hasonló műveltségű nemzetei tetterejüket latba vessék, hogy az elavult és visszafejlődés örvényébe jutott társadalmat világrengető forradalmakkal, petyhüdésnek indult közömbösségből fölrázzák és friss életet teremtsenek.

Visszaesést is jelent ez ugyanis sok tekintetben, de ép e visszaesés teremt aztán új kiindulási pontot arra a továbbfejlődésre, mely egy újabb emberöltő elteltével ismét csak megállólhelyhez vezet.

A monizmus alapelveiből kiindulva e felfogást könnyű igazolni, mert ha elfogadjuk azt a bizonyításra nem szoruló tény, hogy a szerves lények legteljesebbike: az ember ugyanolyan keletkezési és fejlődési törvénynek van alávetve, mint bármely létre jött élő lény a földön, — akkor ugyanez alapon építhetjük fel azt az elméletet, hogy az emberek összességétől alkotott és azok egész lényével, vezérhajlamaival szoros összefüggésben levő társadalmi berendezések, intézmények és törvények hasonló fejlődési szabályoknak vannak alárendelve mint alkotói; itt is ott is a közös föltételek szabják meg a közös vonásokat.

Létföltételük és élettartamuk tehát egy-egy nemzedék uralmával azonos és letűnésük a világ színpadjáról, — illetve fölváltásuk a világ sorát intéző új nemzedék által — az alkotások reformálá-

szerttem, üres életemnek egy célt akar tam tűzni. Elakartam feledni mindent, mindent s csak Istent, csakis a Mindenható szeretni, dicsőíteni.

Soror Remigia — ez volt ápolónóm neve — kezén léptem be a kolostorba. Ott is mellettem maradt. Ápolta tovább beteg lelkemet. Megtanultam imádkozni, úgy, ahogy azt ő tudta; nem emlékeztem már semmire, senkire, csak Jézus Krisztust láttam, őt imádtam, őt szerettem, mintaképem volt a nagylelkű bünboesánatban.

Egy év múlva felesküdttem. Felöltöttem myrthus díszben pompázó menyasszonyi köntösömet s oltár elé léptem egyedül felesküdni az Úr menyasszonyává. Szegény apám ott térdelt a templom hajójában s zokogott keservesen, másként képzelte ő esküvőmet egy év előtt!

És ebben a szent pillanatban, amikor a feszület előtt térdelve áhitatos szemekkel az Úr képére függésztve imádkozni kezdtem, elvonult lelki szemem előtt ifjú életemnek szívet tépő tragédiája. Ott láttam ismét magam előtt délcegen, dalián s a réges-régen visszafajított szerelem teljes nagyságában kitért újra. — És én mégis felesküdttem. Felesküdttem a feszületre az ő képével szívemben, hazugsággal lelkemben.

Hazudtam, atyám! hazudtam akkor, hazudtam négy hosszú éven át. Itt magános zárkában éj-éj után fetrengtem térdeimen Jézus Krisztus jószágos, töviskoszorúza képe előtt; könyörögtem feloldozásért, világosságért; könyörögtem, oldozna fel e rettenetes teheről. Érez-

sával, vagy mondjuk modern fejlesztésével egy időre esik.

A társadalmi evolúció tanát tehát ezek szerint csak avval a megszorításal fogadhatjuk el, hogy a fejlődés a megjelölt időhatárokból olyan szakadékokat mutat, melyek az evolúció tanának abszolút folytonosságát teljesen kizárják.

Nehogy valaki védekezésem lehetősége nélkül megcáfolja ez állítást és azzal a kérdéssel igyekezzék azt lerontani, hogy miképpen magyarázható e theoria alapján az emberiség történelmileg igazolt fejlődése, — megfelelek erre is azzal, hogy e fejlődés közvetlen magyarázata abban áll, hogy a revolúciókat követő visszaesések mindig kisebb arányúak, mint az a haladás, melyet az emberi társadalom 4—5 évtized alatt felmutat, úgy hogy a társadalmi felfordulás teremtette új kiindulási pont a rombolás, pusztítás és felforgatások becsapásával még mindig megőrzí a haladásnak néhány lépcsőfokát, úgy hogy sohasem kell a nagy művet egész elülről kezdeni.

A világtörvényeknek e leküzdhetlen s mindig hasonló érvényesülése szorítja az embernek égb törő iparkodásait is oly fokra vissza, hogy az álmodott túlvilági magaslatra sohase juthasson és az örökké újnak látszó vagy valóban új problémákból, melyek a gondolkodó agynak életregőjét képezik, szintűgy ne fogyhasson ki.

Minden, a mi a mi világunk természeti törvényeinek összehatásával keletkezik és a keletkező lények akarata és munkájából létesül — ugyanazon alaptörvények szabályai szerint nő és fogy, gyarapodik és satnyul, virul és elpusztul.

Még a csak napokig élő pillangó és az ember létfeltételei között is csupán alaki és időbeli különbségeket látunk; az is éled, eszmél, elkábul a levegő és a virágok büvös illatától, kéjel g, a fényben, ösztönszerűleg gondoskodik a

tem lelkem miként válik meg lassan földi hüvelyétől, tudtam, hogy a végző feloszlás nem vár soká magára s szívem mégsem tudott szabadulni a földi érzelmektől.

Szerettem, kimondhatatlanul szerettem és ha forró imában térdem állva Istenhez és szentjeihez imádkoztam, — hazudtam, gyalázatosan hazudtam. Az ő képét tártam a feszületen, az ő felejtetlen édes vonásait a szentek képeim, csak őt, mindig őt; imádtam forrón, kimondhatatlanul s boldog voltam, végtelenül boldog e rajongó földi szerelemben.

Szent atyám! Nagy az én bünöm, kísérj imáddal a mindenható Úr égi számolya elé!

Fáradtan, kimerülten dől a haldokló, fehérebben patyolat vánkosainál, fekhelyére. A szerzetes komolyan, bánatosan kiszolgáltatja a sokat szenvedett gyermeknek az úr vacsorát, a kialvó gyertyák még egyet lobbannak s kísérteties fényük mellett ott repked egy fehér lélek a halódó leányka ágya fölött.

Összekulcsolt kezeiben ott az olvasó már, még egy mozdulat, egy boldogságtól áthatott pillantás a szemközti Krisztus képre, egy mély sóhaj s örökre lezárulnak a selymes pillák . . .

Ott áll az öreg szerzetes az ifjú halott lábánál. Sűrűn omlanak könnyei s imára kulcsolja kezeit:

— Én neked megbocsájtok, mert szerettél! Az Atya, Fiú és Szentlélek Istennek nevében. Amen!

tovább sarjadzáról és visszatér az ősananyaghoz.

A lét a születéstől a halálig egy szabályos körfutás; az első félkör befutása után tehát következképpen lejtőre kerül minden lény és e lényektől alkotott intézmény. Hogy azonban az imént már elismert fokozatos fejlődését az emberiségnek és az emberi társadalomnak igazoljam, e körfutást a esigavonalak törvénye szerint kell érteni, amelyek az eredeti kiindulási pontba nem térnek vissza, hanem mind szélesebb kört írnak, de szintén csak világtörvények áttörhetetlen határainak keretében.

Azok a forradalmak, lázadások és egyéb nagy erőmérközések és összeűzések, amelyek határköképpen jelölik a nemzedékek felváltását, nem valami véletlen események, hanem a már változott világtörvények által előkészített vulkanikus fellobbanások, melyeknek hivatása az évtizedeken át békés, nyugalmas korban ős zegyűlt salaktól megtisztítani a társadalmat.

Ugyanazon munkát végzi itt a világtársadalom, amit a természet őseréje végez a testszervezetben, mikor gyötrő forró lázat idéz e. ő, amely a testet szinte fölemészteni látszik, holott ez is csak öntisztító munkája a vérnek, amely bár szenvedéssel jár és gyengít is, de az rendszerint megkönnyebbülés és ezt viszont egészségesebb, szabadabb és élénkebb életműködés követi.

Megesik, és van reá példa elég a világtörténelemben, hogy az ilyen forrongó láz állandóvá vagy chronikussá válik és akár évtizedeken át rágodik az államszervezeten, ami nem ritkán elorsvasztja a legnagyobb hatalmú is.

Ennek oka vagy az életképesség fogyatékoságában, vagy pedig abban rejlik, hogy egyenlő erők állanak küzdelemben egymással, ami által egyik sem képes túlsúlyra vergődni s a hegemoniát kiküzdeni.

Az ily sorvasztó betegségből csak egy váratlanul közbelépő túlerő teremthet tisztult helyzetet, mint ahogy az évekig forrongó vulkánt is csak nagyobb tömeg víz véletlen által segített betódulása segíti a benne forrongó tűz és gázok által rohamosan gőzzé fejlesztett robbantó erővel oly földrengető kitöréshez, mely lávaömléssel megszabadítja a nyughatatlan elemektől a föld belsejét.

E rémitő erő kifejtés a vulkánál is, a társadalomban is nagy pusztítással jár, de utána minden a normális mederbe jut és ezzel sikerült azt a nyugalmat biztosítani, amit lehetetlen volt mindaddig, míg az egymással szemben álló ellenséges felek egyenlő erővel küzdöttek.

Az utóbb vázolt eset rendellenes beteges jelenség; én tehát csak az előbenivel foglalkozom, amelynek helyes fölismerése sokszor idejekorán kezébe adhatná a hatalomtól elvakított intézőknek a segítség módját.

A. D.

[Folytatjuk].

KRASSÓ-SZÖRÉNY.

E hó 8-ára összehívott rendkívüli közgyűlést említett tárgysorozattal Fialka Károly elnökletével megtartották. A gyűlés elején dr. Bredicianu Coriolán interpellált a vármegyei és közigazgatási tisztviselőknek a vagyonszársági elnökválasztásba való illetéktelen beavat-

kozása miatt. Miután erről Fialka Károly megnyugtató választ adott áttértek a tulajdonképeni tárgyra: a vármegyei tisztviselőknek és alkalmazottaknak a fizetési osztályokba és fokozatokba való beosztására, melyet többek hozzászólása után az előadó javaslata szerint változtatlanul elfogadtak.

Pótsorozás. A 43. hadkiegészítő parancsnokság területén a pótsorozások f. hó 20-án tartatnak, melyre a vidékiek kellő okmányokkal elővezetés végett Karánsebes város polgármesterénél jelentkezzenek.

HIREK.

Lapunk felelős szerkesztője e hét folyamán kezdi meg két óra terjedő szabadságidejét. Távollétében dr. Székely Mihály ügyvéd vállalta magára a szerkesztői teendőket.

Személyi hir. Schikofszky Károly, dandárparancsnok vezérőrnagy, a 33. gyalogezred ada-kalehi különítményének megvizsgálására, segédtisztjei kíséretében városunkban időzött.

Kossúth Ferenc, politikai életünk kimagasló alakja, gyógykezeltetés és üdülés céljából a napokban érkezett a szomszéd Herkulesfürdőbe. Megérkezésekor a fürdőigazgatóság ünnepélyes fogadtatásban részesítette. Hosszabb fürdői tartózkodása közben — mint értesülünk —, el fog látogatni városunkba is, hol bizonyára felkeresi mindazon helyeket, melyek halhatatlan nevű édes atyjára emlékeztetnek. Élénk érdeklődéssel várjuk látogatását.

Áthelyezés. Király Zsigmond m. kir. honvédszázados, Lugosról Orsovára helyeztetett át. Mielőtt új allomáshelyét elfoglalná, két heti szabadságot vett igénybe.

Adományok. Az új orsovai takarékpénztár legközelebb megtartott közgyűlése alkalmából culturalis célok előmozdítására a helybeli állami iskola igazgatóságának 40 koronát juttatott, mely adomány az Uránia nagy vetítőkészülék beszerzési költségeinek részbeni törlesztésére fordított. Ugyancsak ezen alkalomból adományozott a nevezett pénztár 40 koronát az önkényes tűzoltóegyletnek is Freyler Ignác úr, mint tűzoltó főparancsnok kezeihez. A jótékony adományok önmagukat dicsérik.

Stanku György meghalt. Régióta betegeskedő derék cigányprimásunk múlt vasárnap meghalt és hetfőn délután vitték ki a gör. kel. temetőbe. Szegény húsz éves fiú! Nemrég de jól húzta a mi vig csárdásainkat, szomorú, bánatos kesergőinket! Apja nélkülözösek árán taníttatta conservatoriumban s mikor már gyümölcse volt a sok nélkülözésnek és a szépreményű fiú jó zenekarral gyönyörködtette közönségünket, a művészek gyakori sorsa, a kora halál utólérte. Sokan lesznek, kik visszaemlékeznek ropogós körmagyarjára, szebbnél szebb kuruc dalaira. Temetése igen meghatározó volt. Fehérruhás hajadonok haladtak koporsója mellett, s utána vitték el-törött vonóval hegedűjét. Népszerűségét mutatta a gyászoló közönség nagy serege, s a kik a temetőbe kísérték szomorú szívvel hallgatták, mikor cigánytársai rázendítettek régi kedvence nótájára: „El-törött a hegedűm, nem akar szólani —“

Halálos szerencsétlenség a bányaiban. F. hó 8-án megrázó szerencsétlenségnek volt színhelye az új-bányai telep. A tárnának egyik része eddig még ismeretlen okokból beszakadt és maga alá temette Mourin Ferenc, bányamunkást. A rögtön kéznél volt mentés dacára csak 18 órai megfeszített munka után sikerült az áldozatot a törmelék alól kiszabadítani, kin azonban a nyomban értesített bányarvos, dr. Nagy Sándor természetesen már csak a halált constatálhatta. Az esetet az orsovai járásbírósnak és főszolgabíróságnak, úgy nemkülömben az illetékes oravicai bányakapitányságnak is bejelentették. A hatósági vizsgálat van hivatva kideríteni, hogy vétkes mulasztás okozta-e a halálos végű szerencsétlenséget. Mourin Ferenc csak 31 évet élt; neje és egy árvája siratja.

Ebek garázdálkodása. Ismét nagyon elszaporodtak városunkban a kóbor kutyák minden felügyelet nélkül futkosva ide-oda az utcákon. Legközelebb egy ilyen kutya meg is harapott az utcán egy fiúcskát, kinek azonban — szerencsére — komolyabb baja nem esett. A rekkenő kőség, mely mostanában valóságos dühöng, kétszeres ovatosságra int, mert ilyenkor a nagy melegekben szokott az ebdüh fellépni. A kutyákkal bíró gazdák tartásuk otthon felügyelet alatt ebeiket, a kóbor kutyákat pedig kiméltlenül össze kell fogdosni és ártalmatlanná tenni. Inkább előbb, mint mikor már baj esett!

Megvadult ökör a vágóhidon. Szerdán délután a dunaparti vágóhidon Supp Károly helybeli mészáros Borbély Imre nevű segédjét egy a kötélről elszabadult ökör szarvával oly erősen dőfte a lép táján oldalba, hogy a légzőszervek is megsérültek és a valószínűleg beállott belső vérzés a szerencsétlenül járt segéd állapotát nagyon válságossá teszi. Az első segélyt a nyomban megjelent dr. Nádas és dr. Nagy orvosok nyújtották. — A megvadult ökröt az eset után lelőtték.

KÖZGAZDASÁG.

Az orsovai petroleumgyár nagyobbítása. Mint hírlík, az Orsovai petroleumgyári részv. társ. a kivitel nagyobbítása céljából nagyszabású beruházásokat, így új tartályok építését és a külföldre való szállíthatásnak megfelelő közlekedési eszközök beszerzését tervezi.

Kimutatás a „Vaskapun“ átszállított uszályokról és azok rakományairól.

Magy-Folyam-T.-R.-Társaság szállítása :					
Julius hó					
6.	629	Calafat	Bécs	tengeri	4240 q.
Duna-Gőzhajózási-Társaság szállítása :					
Julius hó					
9.	6589	Cernavoda	Budapest	árpa	4751 q.
	65192	"	"	"	4778 q.
	8201	"	"	"	4885 q.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza. — Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el. — Névtelen leveleket nem veszünk figyelembe.

H-d D-ő Keresztúr-Nyaráló. Szíves érdeklődéséért feltétlen köszönet. Minthogy azonban a vezércikktől kezdve az utolsó hírig mindig eredeti forrásból merítünk, egyebütt megjelent cikkét sajnálattal mellőztük.

1273. szám.
904. tkvi.

Arverési hirdetemény.

Az orsovai királyi járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság részéről közlirre tétetik, hogy Dr. Szentgyörgyi Ferenc végrehajthatónak Habich szül. Braul Izidora végrehajtást szenvedő ellen 3300 k. tőke ennek 1903. évi december hó 10-től járó 6% kamatai 126 k. 35 f. per- és végrehajtási már megállapított úgy 36 k. 30 f. jelenlegi és még felmerülendő költségek erejéig az ezen kir. bíróság mint tkvi hatóság területén levő Orsova község 240. ház- 239 lapsz. tkvben felvett, Braul férj. Habich Izidora, Braul Ferenc, Braul József tulajdonát képező 240. sz. ház és 420 □-öl házhelynek Habich szül. Braul Izidorát illető 1/3-ad része 3360 k. kikiáltási árban C 13 alatt özv. Braul Katalin javára az ingatlan 1/3-adára bekebelezett haszonélvezeti szolgalmi jog nem érintetik, amennyiben azonban az ingatlan a C 1-5. alatt bekebelezett teherterületek kielégítésére szükségesnek mutatkozó 8000 koronáért eladható nem volna, az árverés hatálytalanná válik és végrehajtást szenvedett jutaléka a szolgalmi jogra tekintet nélkül nyomban újabb árverés alá bocsájtatik.

Továbbá az új zsupaneki 140. lapsztkvben felvett Lunka Lazaret d. f. 1182 □-öl III. oszt. kaszálló a rajta levő házzal 3680 k. becs. mint kikiáltási ár mellett nyilvános árverés útján el fog adatni.

Határnapúl 1904. évi július hó 30-ik napjának d. e. 9 órákor a kir. járásbiróság mint tkvi hatóság hiv. helyiségebe kitézetik mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alól is eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, melynek 10%-a venni szándékozók által készpénzben vagy az 1881. évi 60. tez. 42. §-ában foglalt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes papírokban a kiküldött kezéhez bántópenz gyanánt letendő vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervény kiszolgáltatandó.

Az árverési egyéb feltételek a kebelbeli tkvi hivatalban és Orsova község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Orsován, 1904. április hó 25-én.

A kir. járásbiróság mint tkönyvi hatóság.

Hável,
kir. aljbíró.

Hazai ipar!

!Pártoljuk a hazai ipart!

„Emke“
padlófényező és

„Emke“
parkettfényező.

Az „Emke“ padlófényezőmáz ajtókat, ablakokat, konyhaberendezés, s különösen szobapadlókat szép, tartós színt és fényt kölcsönöz; az „Emke“ parkettfényező pedig szép fénye és kiváló tartóssága által tűnik ki.

A legjobb minőségű anyagból készül s nagyon olcsó.

Tessék megpróbálni!

Kapható:

Reutter Miklós

fűszer-, porcellán-, lámpa- és üveg-kereskedésben Orsován.

Magyar gyártmány!

5% jótékony célra!

5% az „Emke“-nek!

MIT IGYUNK?

hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szén-savas ásványvíz erre a legbiztosabb óvszer. Elsősorban a mohai

ÁGNES

forrás mint természetes szénsavdús ásványvíz. Föltétlenül tiszta, kellemes és olcsó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyosknál fogva kitűnő szere a legkülönbözőbb gyomor, légző és húgyszervi betegségeknek. Azért tehát

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha gyomor-, bél és légzőhuruttól szabadulni akarunk.

Dr. Kétly.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.

Dr. Kövér.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állnak be.

Dr. Gebhardt.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

Dr. Glass.

Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olcsóbban adja, hogy az Ágnesforrás vizét a lesgazányabb ember is könnyen megszerezhesse.

Árlapot s prospectust kívánatra bérmentve küld a mohai Ágnesforrás kezelő-sége Mohán, Fejérmegye.

Kedvelt borvíz. **Kedvelt borvíz.**

Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

A GUTMANN TESTVÉREK

drenkovai kőszénbányái termelnek kitűnő minőségű szenet ipari célokra, különösen jó kovács szenet, továbbá sajtolt szenet (brikett) 7 kgr. súlyban, mely utóbbi gőzgépnél, kályha tüzelésnél és különösen tengelyen való szállításra kiválóan alkalmas.

MEGRENDELÉSEK

GUTMANN TESTVÉREK

BUDAPEST

V. Mérleg útca, 3. szám alatti címre intézendők.

HANDL JÓZSEF

KÖNYVNYOMDÁJA, PAPIR-, IRÓ- ÉS RAJZSZER KERESKEDÉSE

AJÁNlja MIN-

DENNEMŰ NYOM- TATVÁNYAIT ÉS TANSZER FEL- SZERELÉSEIT.

Az „Orsovai Hírlap“-ban közölt hirdetések a legjutányosabban számíttatnak.